

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa M.T.
przeciwko Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa [...]
o odszkodowanie z tytułu dyskryminacji w zatrudnieniu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 1 października 2019 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 24 kwietnia 2018 r., sygn. akt IX Pa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
pозwanego w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. przyznaje radcy prawnemu B.N. kwotę 1350 (tysiąc trzysta
pięćdziesiąt) złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów
usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 24 kwietnia 2018 r., IX Pa [...] Sąd Okręgowy w K. oddalił
apelację, wniesioną przez M.T. (powód) od wyroku Sądu Rejonowego w K. z 21
listopada 2017 r., VII P [...], oddalającego powództwo o zasądzenie odszkodowania
za dyskryminację w zatrudnieniu, wniesione przeciwko Urzędowi
Marszałkowskiemu Województwa [...] (pozwany).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której powód upatruje w zastosowaniu przez Sąd Okręgowy wykładni art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 902 ze zm., dalej jako ustawa o pracownikach samorządowych) sprzecznej z literalnym brzmieniem przepisu. Ponadto powód podniósł, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne: 1) czy osobie niepełnosprawnej, której przysługiwało pierwszeństwo w zatrudnieniu na stanowisku urzędniczym w myśl art. 13a ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych, a która wbrew brzmieniu przepisu nie została zatrudniona, przysługuje jakiekolwiek roszczenie przeciwko niedoszłemu pracodawcy?; 2) czy osobie niepełnosprawnej, w przypadku bezzasadnego zatrudnienia kandydata sprawnego, o którym mowa w art. 13a ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych, przysługuje odszkodowanie na podstawie art. 18^{3d} k.p. w związku z art. 43 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych, czy też inne roszczenie i na jakiej podstawie prawnej?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że skarga kasacyjna nie jest oczywiście zasadna w zakresie dotyczącym powołanego w jej podstawie art. 13a ustawy o pracownikach samorządowych. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, że osobie niepełnosprawnej przysługuje pierwszeństwo w zatrudnieniu na stanowisku urzędniczym, jeżeli znajdzie się w gronie najlepszych kandydatów wyłonionych przez komisję, którzy spełniają wymagania niezbędne i w największym stopniu wymagania dodatkowe, i przedstawionych kierownikowi jednostki celem dokonania ostatecznego wyboru spośród tej grupy osoby, która zostanie zatrudniona. Do

naruszenia art. 13a ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych może więc dojść w przypadku zatrudnienia pełnosprawnej osoby, mimo iż na liście wyłoniionych kandydatów będzie znajdowała się osoba niepełnosprawna. Takie rozumienie art. 13a ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych znajduje potwierdzenie w stanowisku piśmiennictwa (A. Rycak, M. Rycak, J. Stelina, J. Stępień, *Ustawa o pracownikach samorządowych. Komentarz*, LEX 2016). Do naruszenia art. 13a ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych może także dojść w przypadku wadliwego przeprowadzenia naboru przez komisję (wyłonienia tylko jednego kandydata, choć spełniających wymagania niezbędne oraz spełniających wymagania dodatkowe będzie więcej), jednakże tego rodzaju naruszenia kontrolowane są w postępowaniu sądowoadministracyjnym, a nie przed sądem pracy.

Ponadto należy mieć na względzie, że niepełnosprawność powoda nie stanowiła przyczyny niezatrudnienia go ani nawet przyczyny nieprzedstawienia go przez komisję kierownikowi jednostki. Przyczyną tą była wiedza merytoryczna powoda, która została niżej oceniona w tym postępowaniu konkursowym. Nie można zatem mówić o dyskryminacji powoda ze względu na jego niepełnosprawność.

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się także do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania ze względu na potrzebę rozstrzygnięcia wskazanych w niej zagadnień prawnych, ponieważ jedynym przepisem prawa materialnego powołanym w jej podstawie jest art. 13a ustawy o pracownikach samorządowych. Sąd Najwyższy z racji związania podstawami skargi nie miałby zatem żadnych podstaw i możliwości dla rozstrzygania problemu prawnego, dotyczącego roszczeń, jakie ewentualnie przysługują w przypadku naruszenia art. 13a ustawy o pracownikach samorządowych. Niezależnie od powyższego oczywistym jest, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia tego przepisu przez pozwanego, zatem i tak rozstrzygnięcie problemu prawnego objętego zagadnieniami prawnymi przedstawionymi we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania byłoby zbędne.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, rozstrzygając kosztach postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. oraz § 16 ust. 4 w związku z § 15 ust. 1 pkt 2 i § 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z

dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 68).

as